

DORST, deel 1

Tjeerd Bischoff

DORST, deel 1 ging op 26 september 2002 in première in Bellevue in de regie van Ad van Kempen.

Rolverdeling:

Bernadette: Elsje de Wijn
Antje: Petra Laseur
Rikus: Theo de Groot

© 2002
Tjeerd Bischoff
Mr.P.N. Arntzeniusweg 114
1098GT Amsterdam
tel. 020-4682103
moeli.bis@planet.nl

DORST – DEEL I

Een haast lege ruimte met een glimmende vloer. Een vloer die uitnodigt om op te dansen. De scènes spelen zich afwisselend af bij Bernadet en bij Antje.

Bij Bernadet thuis.

Bernadet en Antje oefenen hun passen. Antje is er met haar hoofd niet bij. Ze is gespannen.

BERNADET

Je wacht te lang. Waar blijf je nou?

Ze proberen het opnieuw.

BERNADET

Tatatatata. Tatatatata.

Je moet het wel aangeven.

Een nieuwe poging.

BERNADET

Tatatata. Tatatatata.

Wat heb je. Wat sta je te kijken.

(tot publiek) Antje is uit haar doen. Zij is mijn danspartner, buurvrouw, hulp in de huishouding, wat niet al. Twee keer per week, al vier jaar lang, dansen wij de tango, de Argentijnse tango. Ik voel haar stemming, het lichaam liegt niet. Zij leidt en normaal doet ze dat zo goed, dat zelfs onze juf ervan onder de indruk is, maar vandaag...

Die ocho moet je echt aangeven. Ik sta zo'n beetje wortel te schieten.

Ze proberen het opnieuw.

BERNADET

Sorry, maar zo gaat het niet. Luister je wel naar de muziek?

ANTJE

Ja.

BERNADET

Maar probeer je dan ook te bewegen op de muziek? Dat is meestal wel fijn bij dansen.

ANTJE

Hou op. Ik weet ook wel dat ik het niet goed doe.

BERNADET

Neem me niet kwalijk.

ANTJE

En ik vind het heus net zo erg als jij.

BERNADET

Erg? Ik vind het helemaal niet erg.

(tot publiek) Antje is een beetje... ze is wat moeilijk, en ze heeft het ook moeilijk, maar dat komt er ook vaak wat moeilijk uit. Wil je wat drinken?

ANTJE

Doe maar.

BERNADET

Het hoeft niet.

ANTJE

Nee, doe maar.

BERNADET

Hoe is het verder? Heb je nog leuke dingen gedaan, de laatste dagen?

ANTJE

Wat?

BERNADET

Of je nog leuke dingen hebt gedaan.

ANTJE

Ik wou de zolder opruimen, maar ik ben erin vastgelopen.

BERNADET

Dat klinkt niet leuk.

ANTJE

Nee. Ik zocht een papier voor de Sociale Dienst en toen ben ik maar gaan ruimen, want ik kan er nooit meer iets vinden.

BERNADET

Heb je nou al je verontschuldigingen aangeboden?

ANTJE

Nee.

BERNADET

Dat moet je wel doen, An.
(tot publiek) Antje kan nogal uitvallen tegen mensen.
Wat had je maar weer gezegd?

ANTJE

Dat ik hem haat.

BERNADET

(tot publiek) Tegen een ambtenaar van de Sociale Dienst.

ANTJE

En dat hij uit zijn mond stinkt.

BERNADET

Niet zo handig, An.

ANTJE

Ik mag van hem geen bejaarden bezoeken.

BERNADET

Dat is niet waar, dat valt allemaal reuzemee. Bovendien, het is z'n werk.
Je moet trouwens echt eens wat aan je bakken doen, Antje. Ik wil me er niet mee bemoeien, maar die gele slierten, dat ziet er zo armoeiig uit. Het voorjaar is in volle gang, de seringen staan op springen...

ANTJE

Ik heb iemand ontmoet. Een man.

BERNADET

Nee.

ANTJE

Ja.

Je bedoelt...
BERNADET

Ontmoet.
ANTJE

Wat leuk, An.
BERNADET

Hij is buschauffeur.
ANTJE

Goh.
BERNADET

Hij plukt de dag.
ANTJE

Klinkt goed.
BERNADET

Ik had hem eerst niet herkend. Ik was op weg naar mijn tante Id, maar ik was vergeten uit te stappen.
ANTJE

Ingedut?
BERNADET

Bij het eindpunt stootte hij mij aan en toen zag ik het pas.
ANTJE

Wat.
BERNADET

Dat ik hem kende. Jij kent hem ook. Hij zit in de beginnersgroep, tango voor beginners. Hij blijft altijd even koekeloeren als onze groep aan de gang gaat.
ANTJE

Bedoel je die man met die opzichtige witte schoenen?
BERNADET

ANTJE

Ja.

BERNADET

En dat wonderschone meisje?

ANTJE

Marina, z'n nicht.

BERNADET

Die is niet oud.

ANTJE

Nee.

BERNADET

En best knap. Dat is niet gek, Antje, dat is helemaal niet gek. Wat leuk, wat ontzettend leuk voor je.

ANTJE

Doe er maar een beetje rustig over. 't stelt verder niks voor, we hebben alleen wat gepraat.

BERNADET

Dat is een goed begin. Waar hebben jullie 't over gehad.

ANTJE

Niks. Hij maakte een grap over de dood, omdat we bij het eindpunt waren. En toen hadden we het over les en toen zeiden we, we kunnen best een keer een afspraak maken, dat we samen oefenen. En dat was het, meer niet.

BERNADET

Tango oefenen?

ANTJE

Ja. Gewoon voor de lol. Maar ik weet het niet.

BERNADET

Hartstikke leuk, moet je doen.

ANTJE

Ja?

BERNADET

Natuurlijk. Jullie niveaus zullen wel ver uit elkaar liggen, maar ja, wat maakt het uit.

't is wel voorjaar, zeg: oef, wat is iedereen in de weer. Christiaan ook. Als Sunita hier weggaat, dat staat daar dan op de oprit. Zij met haar navelringetje en van die doorbloede wangetjes. Hebben ze hun schoolonderzoeken voorbereid op Chris' kamertje, nou ja... 't is ze gegund. En Leo... ik weet niet wat die uitvoert. Dat houdt maar niet op. Hij is er bijna nooit meer. Congres na congres. Iedereen wil hem hebben, over de hele wereld. Je zou denken: mensen die geïnteresseerd zijn in de metamorfose van de kikker, kun je tellen op de vingers van een hand, maar nee. Ineens blijken hele volkstammen opgewonden te raken van een voordracht over kikkerdril. Ze lusten er wel pap van. Nou ja. Jij bent tenminste eerlijk. Wil je er nog een? Of hebben we genoeg gehad?

ANTJE

Ik ga minderen.

BERNADET

Heel goed Antje. Heel wijs.

In love at last.

Drafje is loops. IK heb de hele dag die Dobberman van hiernaast om het huis. Met zo'n rood stijf pikkie. Chris bekogelt hem met aardappels, maar het helpt niet, het kan dat beest niks schelen. En Drafje maar janken en jammeren. Hoe die zich te grabbel gooit. 'Schaamte, waar is uw blos'. Ik heb er in de schuur opgesloten, ik word er stapelgek van.

ANTJE

Er zijn tegenwoordig prikken voor.

BERNADET

Oja?

ANTJE

Dan worden ze niet loops. Moet je wel op tijd zijn.

BERNADET

Ik ben nu te laat?

ANTJE

Ja.

BERNADET

Ik heb Drafje voor de zekerheid maar weer zo'n broekie aangetrokken. Het ziet er niet uit.

Proost. Ik zou zeggen, meid, grijp je kans. Ik vind het echt geweldig voor je, het is je echt gegund.

ANTJE

Jij vindt dat ik het moet doen?

BERNADET

Natuurlijk moet je het doen. Het zou misdadig zijn om het niet te doen. Als ik in jou schoenen stond, dan zat ik nu niet hier.

ANTJE

Maak er maar niet teveel drukte om.

BERNADET

Je hebt gelijk: niet de huid verkopen voor de beer geschoten is.

Kom je nog schoonmaken deze week?

Antje alleen. Ze is gespannen. Ze sluit haar ogen en probeert zichzelf tot rust te brengen.

ANTJE (prevelt)

ik zie het vuur

de drang is daar

ik doe niet mee

ik kijk ernaar

dag vlammenzee

Rikus en Antje staan tegenover elkaar. Rikus heeft een pakje in zijn handen.

RIKUS

U had dit laten liggen, het lag onder uw stoel. Ik dacht, ik breng het maar even. Ik heb niet gebeld... ik...

ANTJE

Wat aardig.

RIKUS

Alleen het is stuk, tenminste... Ik heb het laten vallen op de stoep.

ANTJE

Dat geeft niet.

RIKUS

Als je het schudt, hoor je het rammelen. Kijk maar.

Hij rammelt.

ANTJE

Ik hoor niks.

RIKUS

Jawel, als je goed luistert.

ANTJE

O dat. Dat is vast niks.

RIKUS

Nee, het is stuk, er zit iets los, een onderdeel. Wat is het, als ik vragen mag?

ANTJE

Een broodrooster.

RIKUS

Dat dacht ik al. Broodrooster.
Pak hem maar even uit.

Hij geeft de broodrooster aan Antje.

RIKUS

Als hij het niet meer doet, krijgt u een nieuwe.

ANTJE

Nee. Dat wil ik niet. Ik heb hem laten liggen. Dat u hem terugbrengt is al veel te veel. Dat is vast niet de regel bij de DSB.

RIKUS

Nee, zeker niet. Daarvoor hebben we de afdeling gevonden voorwerpen. Maar in dit geval, omdat ik hem heb laten vallen ... Pakt u hem nou maar uit. Ik ben dat hele eind niet voor niks gekomen...

ANTJE

Hoe heeft u mijn adres gevonden?

RIKUS

O... dat is een heel verhaal. Kom.

Hij neemt de broodrooster uit haar handen en begint hem voorzichtig uit te pakken, zodat het papiertje nog een keer gebruikt kan worden.

RIKUS

't is net of je...

ANTJE

Wat?

RIKUS

Niets, niets. Het deed me denken aan... iets.

ANTJE

Scheur maar.

RIKUS

Zeker weten?

ANTJE

Ja.

Rikus scheurt het papier eraf

RIKUS

Mooi. Mooi ding.

ANTJE

Tweedehands.

RIKUS

Altijd mooi, tweedehands.

Niet altijd. ANTJE

Nee... maar wel vaak. RIKUS

Hij schudt eraan en kijkt.

RIKUS
Heeft u een schroevendraaier? Dan schroef ik hem even open?

ANTJE
Weet je het zeker?

RIKUS
Even checken.

Ze haalt een schroevendraaier.

RIKUS
(tot publiek) Ik heet Rikus en ik ben de kluts kwijt.

ANTJE
Ben je handig?

RIKUS
Niet... niet echt.

Hij probeert te schroeven. Antje kijkt mee over zijn schouder.

ANTJE
Wat is het denk je?

RIKUS
Geen idee.

Hij krijgt de schroef niet los. Hij moet veel kracht zetten. De broodrooster valt.

RIKUS
Sorry.

ANTJE

Geeft niet. Laat toch zitten.

RIKUS

Sorry. Ik ben in de war. Ik... 'Betoverd hebt gij mij met één blik van uw ogen.'

ANTJE

Wat?

RIKUS

Van wie zijn die schoenen in de gang?

ANTJE

Die zijn van mij. Dat zijn overschoenen.

RIKUS

Ik... hij is niet geaard, de broodrooster, u moet er voorzichtig mee zijn, geen messen erin of ander bestek...

ik heb van u gedroomd.

Misschien gaat de muziek aan en dansen ze de tango.

ANTJE

(tot publiek) We zijn naar de kroeg gegaan. Ik kwam pas thuis om drie uur 's nachts. Ik heb m'n pyjama aangetrokken, maar ik ben niet naar bed gegaan. Ik heb een kop koffie gemaakt en ben op de bank in de tuin gaan zitten. Het gras was bedauwd en toen de zon opkwam fonkelde de wereld als een pas geslepen kristal. Ik zei de hele tijd tegen mezelf: 'Goedzo, Ánnepan, goedzo. Dit is goed voor je. We gaan het gewoon doen.'

Bij Antje. Bernadet op met een bosje bloemen.

BERNADET

Waar was je? Ik denk, ik ga maar even langs, ik maakte me een beetje zorgen.

ANTJE

Sorry Bernadet. Ik was niet thuis. Ik had moeten bellen.

BERNADET

Ik wist niet waar je was. Voor hetzelfde geld had je in het ziekenhuis gelegen.

ANTJE

Sorry.

BERNADET

Kijk.

Ze geeft de bloemen.

ANTJE

Dank je, wat zijn ze mooi.
Kon je wel dansen?

BERNADET

Jahoor. Met Rudy Kwant.

ANTJE

Verschrikkelijke man. Ik snap niet dat zo iemand kinderpsychiater mag zijn.

BERNADET

Wil je zien wat we geleerd hebben.

Ze doet de passen voor.

BERNADET

Dat is voor de dames. En dan moet jij zoiets doen.

Ze laat het zien. Samen proberen ze de passen. Misschien dansen ze een deel van de scène.

BERNADET

Waar was je?

ANTJE

In de stad.
Rikus kwam me halen.

BERNADET

Rikus?

ANTJE

Van de bus.

BERNADET

Wat goed, wat geweldig, meid. Vertel. Kom op.

ANTJE

Het was echt bijzonder. Hij is heel aardig. En we hebben ook echt contact, dat voel je. Hij voelt dat ook. Ik heb dat zo gemist. Als ik hem in de ogen kijk, dan zie ik z'n ziel. Daar zit niks tussen. Dan hebben we contact met de ziel. En ook als we kussen. Dan stroomt dat zo heen en weer. Ken je dat?

BERNADET

Jaaa.. oja.

ANTJE

't is een fantastische man...
Ik voel me zo goed, ik haal gewoon anders adem.

BERNADET

Geweldig, Antje. Ik vind het echt geweldig voor je.

ANTJE

Hij zegt het ook, hij zegt: 'met jou voel ik echt contact'.
En hij is zo grappig. Hij is junk geweest, hoe hij daarover vertelt, en ook over de bus en de passagiers die hij dan heeft.

BERNADET

Goh. Maar hebben jullie... heeft ie je kaartje geknipt?

ANTJE

Nee.

BERNADET

Nou ja, dat komt vanzelf.
Gefeliciteerd. Heel erg gefeliciteerd. Ga mee. Dan drinken we er een bij mij thuis om het te vieren.

ANTJE

Nee, ik ben de zolder aan het doen, dat wil ik afmaken.

BERNADET

Goed van je, hartstikke goed. Dat heb je dan, hè, dan krijgt alles een andere kleur.
Had ik ook altijd. Wat fantastisch.

Ik zou het bijna vergeten, maar ik heb ook een verrassing: ik heb een ruimte gevonden.

ANTJE

Een ruimte...

BERNADET

Voor de salon.
We zouden een salon openen, weet je nog?
Wat kijk je me nou glazig aan.

ANTJE

Natuurlijk weet ik dat nog. Ik dacht alleen... ik bedoel...

BERNADET

Wat?

ANTJE

Niks.
Ik dacht dat je het niet zo meende...

BERNADET

Natuurlijk meende ik het.
't is een prachtige ruimte, echt schitterend, ik zie het helemaal voor me. Nodigen we Argentijnse meesters uit om masterclasses te komen geven, wat denk je?
Ik weet zeker dat het een hit wordt, sinds Maxima loopt het storm.

ANTJE

Ik weet niet... ik weet niet wat ik ga doen...

BERNADET

Met Rikus?

ANTJE

Jij bent gewoon met Leo en ik... Ik kan nu niet goed nadenken. Ik krijg de hele tijd dingen in mijn hoofd. Ik sta op een kruispunt. Rikus ook. Rikus staat ook op een kruispunt.

BERNADET

Maakt niet uit. Het is geen verplichting. Dan ga ik het gewoon met iemand anders doen.

Bernadet alleen. Ze belt en spreekt een boodschap in voor Leo.

BERNADET

Met mij. IK hoor niks van je, al vier dagen niet. Ik weet niet waar je bent. Zit je nog in Lyon? Of ben je al in Montreal? Laat even wat horen. Chris is weer heel moeilijk, hij had trouwens een zes min op z'n mondeling Frans, dus dat valt mee. Drafje is zwanger, denk ik. De Dobberman heeft langs het broekje geneukt. Dag.

Antje en Rikus komen samen binnen in het huis van Bernadet.

ANTJE

Bèèr! Bernadet!
Ze is vast even een blokje om.

RIKUS

Moet ze snel komen, want anders ben ik weg. Ik heb veel meer zin in lekker met z'n tweeën.

ANTJE

We gaan gewoon vroeg naar huis.
Wil je wat drinken?

RIKUS

Moeten we niet even wachten?

ANTJE

Ik mag hier doen wat ik wil.

RIKUS

Dan wil ik wel een pilsje.

RIKUS

Is ze wel eens voor de tv geweest?

ANTJE

Jawel, maar vooral toneel. Ze is best beroemd geweest.

RIKUS

Heb jij haar wel eens gezien in een rol?

ANTJE

Nee, maar volgens mij heeft ze echt geschitterd. Dat kun je gewoon aan haar zien.

RIKUS

Waarom is ze dan gestopt?

ANTJE

Ze zegt dat ze gek werd van al die ego's.

RIKUS

Omdat het aanstellers zijn, of wat?

ANTJE

Ze vinden allemaal dat de wereld om hen draait.

Ze geeft Rikus een pilsje.

RIKUS

Je moet niet teveel van mij verwachten, ik zit behoorlijk stuk.

Ze kussen.

RIKUS

Als we zo doorgaan, dan blijf ik er nog een keer in.

Bernadet komt binnen.

BERNADET

Sorry jongens, sorry. Ik heb me een ongeluk gereden. Ik moest Chris en Sunita naar het station brengen. Ik ben kapot. Samen een weekendje weg, voor het eerst, naar de kampeerboerderij. Maar voordat dat dat weg is... Dat staat daar te hannesen met hun potjes en pannetjes. En de linzen moeten nog mee en de gierst, en dan moeten er boterhamzakjes gevuld worden met allerlei soorten grijze vlokken. En Chris moet dan ineens nog even een wiel repareren van het plankje van Sunita. En Sunita, 't is een schatje, echt waar, en mooi, die huid is zo gaaf, de tranen springen je in de ogen, maar die neemt me dan apart en wil dan nog even een gesprek over de gezondheidsrisico's van de pil en of ze niet over moet gaan op een spiraaltje. En zo hannest dat maar door. Zo serieus, zo ongelofelijk serieus. Je zou ze door elkaar

willen schudden, je zou willen roepen: kom op, duik het bed in, doe het onveilig voor mijn part, trek iets uit de muur als je honger hebt, maar pluk de dag, in godsnaam...

Nou ja, 't is al heel wat dat ze nog bij elkaar zijn. Sunita had het uitgemaakt, omdat ze het gevoel had dat Christiaan veel verliefder op haar was dan andersom, en dan lag de verhouding scheef. Hoe verzin je het. En toen Christiaan zei dat hij niet meer verliefd was, toen kon het weer aan.

ANTJE

Wat wil je drinken?

BERNADET

Jenever, een grote. Sorry. Dag Rikus, ik heb je nog niet eens begroet. Welkom, welkom, welkom. Bernadet, Bernadet Top.

RIKUS

Rikus.

BERNADET

Het leven van een oude moeder gaat niet over rozen.
Jullie hebben al wat genomen, zie ik? Moet jij niks hebben, Antje?

ANTJE

Ik drink niet meer.

BERNADET

Wat?

ANTJE

Ik drink niet meer. Ik ben opgehouden.

BERNADET

Weet je dat wel zeker?

ANTJE

Ja.

BERNADET

Je bent wel bezig, zeg.
Maar jij drinkt wel, Rikus.

RIKUS

Jep.

BERNADET

Gelukkig maar.
Ik heb veel over je gehoord.

RIKUS

Ik ook over u.

BERNADET

Je.

RIKUS

Je.

BERNADET

Vertel.

RIKUS

Wat?

BERNADET

Wat je over mij gehoord hebt.

RIKUS

Over het toneel, dingen van vroeger...

BERNADET

Ja vroeger.

RIKUS

Bijzondere dingen.

BERNADET

Ach, dat val nogal mee.
Antje, die is bijzonder.

RIKUS

Ja.

BERNADET

Zij is de bijzonderste persoon die ik in deze provincie ben tegen gekomen.

RIKUS

Helemaal mee eens. En niet alleen in deze provincie.

BERNADET

Zo is dat.

ANTJE

Hou op.

BERNADET

Hoe was het op je werk vandaag?

RIKUS

Ik hoefde niet, ik had een ATV-dag.

BERNADET

Dat betekent arbeidstijdverkorting, toch?

RIKUS

Ja. Verplicht. Verplichte arbeidstijdverkorting.

BERNADET

Dat lijkt me een verplichting waar wel mee te leven valt. Rij jij een rondje rond de kerk?

RIKUS

Zoiets. De ene week rij ik op Zwiggelte, de andere week op Bongers.

ANTJE

Soms toch ook op Bunne?

BERNADET

Vind je dat erg, steeds dezelfde routes, of valt dat mee?

RIKUS

Soms grijpt het je wel eens bij de strot, maar er zijn toch altijd weer van die dingen, dat je denkt: 'hé, die boom had gisteren nog geen blaadjes', of, 'goh, die vent heeft maar twee vingers'.

BERNADET

Skol.

RIKUS

Ja, proost.

BERNADET

Hoe gaan we het eigenlijk doen?

Je had jouw meisje mee moeten nemen, hoe heet ze ...

ANTJE

Marina.

BERNADET

Hoeft niemand aan de kant te zitten.

RIKUS

Ik vind het ook heel leuk om te kijken.

BERNADET

You like to watch.

RIKUS

Ja.

ANTJE

Hij vindt je heel erg knap. Hij vindt je een 'stuk'.

BERNADET

Oja?

ANTJE

Hij vindt ons de mooiste vrouwen van de club.

RIKUS

De koninginnen van de dansvloer.

BERNADET

Kijk eens aan. Val je op oudere vrouwen?

RIKUS

Nee. Voor mij doen ze gewoon mee. Ik ben er niet vies van, zal ik maar zeggen.

BERNADET

Dat is een sympathiek standpunt
Zullen wij dan maar beginnen, An, of gaan jullie eerst?

RIKUS

Nee, jullie.

BERNADET

Okay.

Bernadet en Antje gaan dansen. Antje sjanst met Rikus aan de kant, tot ergernis van Bernadet. Halverwege houdt Bernadet op.

ANTJE

Wat is er?

BERNADET

Ik heb steek in de zij. Gaan jullie maar.

RIKUS

Wat goed, zeg. Jullie zijn steengoed.

ANTJE

Wie leidt?

RIKUS

Ik?

ANTJE

Goed.

BERNADET

Je bent de eerste die dat mag, Rikus.

RIKUS

Er is wel meer wat ik mag.

Antje en Rikus dansen. Het is een enorm gestuntel, want Antje is niet gewend zich te laten leiden. Bovendien zitten ze te dicht tegen elkaar aan en geven elkaar af en toe een kus. Na een tijdje draaien ze om en leidt Antje.

RIKUS

Hoe doen we het? Heb je tips?

BERNADET

Het zag er gezellig uit, misschien wel iets te. Ik bedoel, daar is natuurlijk niets mee mis, maar tango vraagt om strakheid, dat je je inhoudt. De tango is een sombere dans. Misschien niet zo geschikt als je verliefd bent. Dan kun je misschien beter de cha-cha-cha doen of gewoon lekker slijpen.

RIKUS

Dat wist ik niet. Ik word er altijd wel vrolijk van, van tango.

ANTJE

Dat kan ook heel goed. Je hebt ook vrolijke tango's.

BERNADET

Nou nee, Antje. Dat is niet waar, je hebt geen vrolijke tango's.

ANTJE

Jawel, je hebt tango's die levenslustig zijn. Hartstochtelijk.

BERNADET

Ja, maar dan hartstocht die niet bevredigd wordt. De tango is niet gelukkig.

ANTJE

Jawel.

BERNADET

Nou Antje, kom op. Moet je nou horen wie het zegt.

ANTJE

Hoezo?

BERNADET

Jij had laatst toch dat hele verhaal over vuur.

ANTJE

Ja?

BERNADET

Of mag ik dat niet zeggen.

ANTJE

Jawel.

BERNADET

Dat was toch niet vrolijk. Dat je danst met het vuur, of erop, en dat het je vijand is, maar daarom juist spannend. Ik snapte niet precies wat je bedoelde, maar vrolijk klonk dat niet.

ANTJE

Nee. Maar nu wel. Ik denk dat het nu wel vrolijk is. Ik denk dat het me nu verwarmt.

BERNADET

Jaja, alles is anders nu. Alles is ineens heel mooi. Nou goed, op de vrolijke tango. Rikus, wil je nog wat drinken?

RIKUS

Ja, graag.
'Sterk als de dood is de liefde,
onverbiddeijk als het rijk van de doden de hartstocht,
haar vlammen zijn vuurvlammen,
een vuurgloed des Heren.
Vele wateren kunnen de liefde niet blussen
en rivieren spoelen haar niet weg.' Hooglied 8 vers zes en zeven.

ANTJE

Hij kent het hele boek uit zijn hoofd.

BERNADET

Waarom?

RIKUS

Dat is een heel verhaal. Ik was ooit nogal gek op heroïne. Ik bedoel, het is fantastisch spul, wat ze er ook van zeggen, het enige probleem is het punt van de verslaving.

BERNADET

Dat hoor je wel vaker, ja.

RIKUS

Het is heel moeilijk om niet verslaafd te raken. Mij is dat ook niet gelukt. Nou ja, ik ben toen af gaan kicken op een christelijke afkickboerderij. De hele dag werken, keihard, en 's avonds een half uur televisie, dat was het. En er was ook helemaal

niks te lezen, behalve allerlei stichtelijk spul. Toen ben ik het Hooglied uit mijn hoofd gaan leren.

ANTJE

Jullie moeten nu.

BERNADET

Ja.

RIKUS

Wie leidt?

BERNADET

Jij natuurlijk.

Bernadet en Rikus beginnen te dansen. Maar al snel stopt Bernadet.

BERNADET

Sorry, ik heb ontzettende hoofdpijn. Vinden jullie het erg als we stoppen? Misschien dat we een andere keer verder kunnen.

RIKUS

Nee, natuurlijk niet.

ANTJE

Wat vervelend voor je.

BERNADET

Ach.

ANTJE

Moet ik iets doen?

BERNADET

Nee, ik neem gewoon een pilletje en ik kruip erin.

ANTJE

Nou ja, jammer.

BERNADET

Ja.

ANTJE
We gaan een ander keer wel verder.

RIKUS
Ja. Bedankt voor de gast... hoe heet het.

BERNADET
Gastvrijheid.

ANTJE
Het was leuk.

RIKUS
Ja.

BERNADET
Vonden jullie het leuk?

ANTJE
Ja.

BERNADET
Ik vond het eerlijk gezegd helemaal niet leuk.

ANTJE
O... hoezo?

BERNADET
Nee, laat maar.

ANTJE
Wat was er dan?

BERNADET
Nee, niks.

ANTJE
Jawel, nou wil ik het weten.

BERNADET
Ben je nu ineens geïnteresseerd?

ANTJE

Hoezo?

BERNADET

Dat is dan voor het eerst. Ik bedoel, het is alsof ik lucht ben. Dat staat daar met elkaar te sjansen en kusjes te geven, zelfs als je met mij aan het dansen bent.

ANTJE

O... ik wist niet dat je daar....

BERNADET

Wat doe je hier in godsnaam? Je neemt niet eens de moeite om even onder de douche te gaan. Ik weet niet of jullie dat weten, maar jullie stinken naar seks. En niet zo'n beetje ook. Het is net een apekooi, echt te vies om aan te raken. Ik ga me zometeen even goed wassen, want die handen van Rikus hebben ongetwijfeld net in jouw kut gezeten en die handen van jou hebben net een beetje door zijn sperma geroerd. Zelfs Christiaan en Sunita zouden daar aan denken.

ANTJE

Ber...

BERNADET

Nee niks, ga maar snel weg, want ik ben echt boos. Je gedraagt je als de eerste de beste bakvis die zo gauw ze een jongen heeft, haar vriendin laat vallen. Een bloemetje kan er nog niet eens af. Wanneer heb jij voor het laatst gevraagd: hoe gaat het met je, Ber? Wanneer.

ANTJE

Jij vertelt me dat toch altijd wel.

BERNADET

Nee niet, ik vertel het je nooit. Omdat jij er nooit naar vraagt. Ja, ik vertel wel allerlei, maar dat is vermaak, dat is niet hoe het met me gaat, want dat interesseert je niet. Maar ik vraag wel altijd: goh, hoe is het nou, Antje? En dan neem ik een bloemetje mee en dan luister ik naar jou ... jouw psychische worstelpartijen. En dat je zo boos bent op alles en iedereen, maar toch ook zo bang, en dan geef ik je advies en dan help ik je met dingen...

ANTJE

Wat voor dingen?

BERNADET

Niks.

ANTJE

Jawel, waar heb je het over?

BERNADET

Ach...

ANTJE

Nou moet je het zeggen.

BERNADET

Als ik niet met wethouder Kroese was gaan praten toen je z'n caravan had afgefikt, dan zat je nu in de gevangenis.

ANTJE

Dat is bijna twintig jaar geleden.

BERNADET

Als ik er niet achter aan had gebeld, dan had je nooit dat hele psychische hulppakket gekregen. En dat vind ik op zich niet erg, maar wel als je nooit een keer wat terug doet.

ANTJE

Dat is niet waar. Ik doe heel veel. Ik maak bij jou schoon. En daar verdien ik niet veel mee.

BERNADET

O?

ANTJE

Dat is gewoon zo.

BERNADET

Niet veel, niet veel, zeventijftig!

ANTJE

Dat is echt niet veel. Anderen verdienen vijftien gulden per uur, maar jij betaalt mij al tien jaar lang zeventijftig. Ik zeg er niks van, omdat je mijn vriendin bent. Maar het is veel te weinig.

RIKUS

Nee, dat vind ik ook niet veel.

BERNADET

Hou jij je mond. Laten we het niet over geld hebben. Als je loonsverhoging wilt, dan had je dat moeten zeggen. Het gaat erom, ik had het heel leuk gevonden, als je een keer interesse had getoond, als je had gezegd: goh Bernadet, heeft Leo nog gebeld? En dan had ik gezegd: nee, ja, drie dagen geleden, nog geen minuut kon eraf, maar daarna niet meer, en hij hoeft ook niet meer te bellen, want ik heb het gehad met hem. Dat doet maar en dat doet maar en als hij hier is, alleen maar vissen, met zó'n gezicht, ik lijk wel gek.

Nee, ga weg! Ik wil niet door jou getroost worden! Sodemieter op, ik meen het. Sodemieter op.

ANTJE

...

RIKUS

Volgens mij kunnen we beter gaan.

Antje en Rikus gaan weg.

Bernadet alleen. Antje komt weer binnen.

ANTJE

Ik wist dat niet, van Leo. Dat jullie zo...

BERNADET

Nee. Ik heb er wel dingen over gezegd, hoor, maar je bent niet zo'n doorvrager.

ANTJE

Sorry.

BERNADET

Ja. Zo is dat met de liefde... 't houdt soms op.

ANTJE

Sorry, dat ik niks gevraagd heb.

BERNADET

Ja.

ANTJE

Waarom houdt het op?

BERNADET

Ik weet het niet. Hij is niet meer in me geïnteresseerd, niet in m'n lichaam, niet in m'n ziel, en ik ook niet meer in hem. Hoewel ik heel lang heb gedaan alsof dat nog wel zo was.

ANTJE

Ik heb dat niet gemerkt. Jullie leken me altijd zo goed met elkaar.

BERNADET

Ja.

ANTJE

Moet je er niet nog over nadenken?

BERNADET

Nee.

ANTJE

Of dat je samen naar een psychiater gaat?

BERNADET

Nee.

ANTJE

Jij verdient iemand die van je houdt.

BERNADET

Jaja.

ANTJE

Ik meen het.

BERNADET

Ga maar naar huis. Laat me maar even alleen.

ANTJE

Dat van die bakvissen, is niet waar. Misschien lijkt het zo, maar zo is het niet. Voor mij ben jij...

BERNADET

Hou nou maar op.

ANTJE

Wat is er?

BERNADET

Niks. Ga maar, ga maar gauw achter Rikus aan. En zeg hem dat het me spijt.

ANTJE

Weet je het zeker? Moet ik niet even blijven?

Bernadet schudt haar hoofd. Antje af.

Bernadet is alleen. Ze pakt de telefoon.

BERNADET

Ja, dag Leo. Dit is Bernadet, voor de zoveelste keer. Ik wou even zeggen, dat je niet meer hoeft te bellen. Ik ga van je scheiden. Die vriendinnetjes die je altijd ontkent, vind ik niet zo erg. Wel dat je niet met me praat, dat je Drafje vaker aait dan mij, en ook meer met Drafje praat trouwens... en dat we geen contact hebben, geen echt contact, en misschien ook wel nooit gehad ook. Als ik aan jou denk, zie ik een groot gat. Dag.

Ze hangt op. Ze denkt even na en belt opnieuw.

BERNADET

Dat scheiden gaan we wel doen, maar pas als Chris klaar is met zijn eindexamen. Tot die tijd hou je je mond erover.

Ze hangt op en schenkt zich nog een glas in.

Opnieuw Antje op.

ANTJE

Ik wou toch nog even zeggen: je moet niet denken... als jij dat wilt dan blijven we gewoon alles doen, dansen, schoonmaken, alles... ook als ik bij Rikus intrek, dat is dan maar zo.

BERNADET

Jullie gaan samenwonen?

ANTJE

Dat had ik nog niet verteld, hè?

BERNADET

Nee, dat had je nog niet verteld.

ANTJE

Ik ben nog niet zeker, hoor, maar hij heeft het me gevraagd.

BERNADET

Dat is een end weg.

ANTJE

't is wel vlakbij een winkelcentrum. Kunnen we weer eens 'boodschappen doen'.

BERNADET

Ik weet niet of ik dat nog kan.

ANTJE

Natuurlijk wel, waarom niet?

Dat hoofd van jou: 'ik wil dezelfde jurk als zij heeft'.

Wat heb ik dubbel gelegen.

BERNADET

Ja, we hebben wel dubbel gelegen.

Dat was contact, toch?

ANTJE

Hoe bedoel je?

BERNADET

Je zei laatst, dat je dat zo gemist had, echt contact. Maar ik vond wel dat wij dat hadden.

ANTJE

Ja.

BERNADET

Of vergis ik me?

ANTJE

Nee.

BERNADET

We zeiden ook wel dingen tegen elkaar, toch. We namen geen blad voor de mond.

ANTJE

Jij al helemaal niet.

BERNADET

Maar jij ook niet.

ANTJE

Omdat jij niks gek vond, je lachte erom.

BERNADET

Maar ik lachte je niet uit.

ANTJE

Nee.

Ik zei dat over dat contact, omdat... Ik kan ook blijven. Als jij niet wilt dat ik verhuis, dan blijf ik hier.

BERNADET

Doe niet zo gek.

ANTJE

Ik meen het. Straks zit jij hier alleen in dat grote huis...

Zal ik morgen even de ramen komen doen? Of gewoon, ik kan ook gewoon... Jij bent zo'n mooie vrouw, weet je dat? En je hebt zulk mooi haar... Je moet je niet teveel zorgen maken...

BERNADET

Hou op, ik wil dit niet.

ANTJE

Wat niet?

BERNADET

Je medelijden. Ik wil je medelijden niet.

ANTJE

Voel je je daar tegoed voor? Haal jij daar je neus voor op? Ik mag je vloeren dweilen en verder moet ik mijn mond houden, zit het zo?

BERNADET

Nee, nee...

ANTJE

Stik maar in je tranen. Wordt maar lekker ongelukkig. Wat ben je toch een bazige, egoïstische vrouw. Ik snap wel dat Leo het niet bij je uithoudt. Ik hou het ook niet bij je uit.

Antje af. Bernadet blijft alleen achter.

Bij Antje. Antje alleen. Ze heeft een oude trommel in haar handen.

ANTJE(tot publiek)

Zal ik hem weggoaien, of komt ie nog van pas? Wat zal ik nou doen? Rikus! Heb jij iets voor je lege batterijen?! Rikus! Ik vraag je iets!

Of zou hij te groot zijn? Misschien wel, hè, die keukenkastjes bij hem zijn toch al zo benauwd. We kunnen hem natuurlijk ook in het schuurtje zetten. Zo ver is dat niet.

Rikus! Moet je wel dat vieze modderpad over.

Ik moet het er even met hem over hebben, anders vindt hij dat ik hem iets opleg. Of zal ik het gewoon doen? Ik doe het gewoon. Als ik het hem vraag, zegt hij toch 'doe niet zo moeilijk, mens'.

Goedzo, Annepan, beslissingen nemen. Ik ga er iets in stoppen. Lekker efficiënt.

Theedoeken. Moet ik hem wel even schoonmaken. Oh, wat verschrikkelijk allemaal. Voordat je zover bent. Of zal ik hem toch maar weggoaien?

Rikus! Waar ben je?

We moeten ook nog bladeren harken.

Bernadet alleen.
Rikus op.

RIKUS

Hallo.

BERNADET

Wat kom je doen?

RIKUS

Ik liep hier langs en... eh...

BERNADET

Wat hijg je.

RIKUS

Ik ben aangevallen. Door zo'n Duitse hond.

BERNADET

De Dobberman.

RIKUS

Godallemachtig, ik wist niet dat ik zo hard kon rennen. Wat een pokkebeest. Dat dat vrij mag rondlopen. Geen muilkorf of niks.

BERNADET

Heeft Antje je je niet geleerd dat je nooit moet wegrennen. Dan zien ze je als prooi.

RIKUS

Antje kan me nog meer vertellen. Hij kwam op me afstuiven, zo grauwend weet je wel. Het is maar goed dat je een hek hebt. Ik sta gewoon te trillen.

BERNADET

Ga even zitten. Moet je een glas water?

RIKUS

Nee.

BERNADET

Een borrel?

RIKUS

Waarom ook niet.
Hoe is het?

BERNADET

Ach.
Wat kwam je doen? Of kwam je alleen schuilen.

RIKUS

Ik... kom even buurten.

BERNADET

Is er iets? Is er iets met Antje?

RIKUS

Nee.

BERNADET

Gaat het goed met haar?

RIKUS

Jawel.

BERNADET

Mooi.
Wat een herfst, hè.

RIKUS

Hoe was Antje eigenlijk voor mijn tijd?

BERNADET

Wat zal ik zeggen... het ging niet vaak goed met haar.

RIKUS

Was ze vaak kwaad?

BERNADET

Ze kon wel eens tekeer gaan tegen instanties, boeren die hun vee slecht behandelen,
dat soort dingen. Maar nooit tegen mij.

RIKUS

Nu toch wel.

BERNADET

Oja?

RIKUS

Maar vooral tegen mij. En ik tegen haar. Dat gaat soms behoorlijk loos.

BERNADET

Wanneer trekt ze bij je in?

RIKUS

Dat inpakken is nog een heel karwei. Antje is daar niet erg snel mee.

BERNADET

Dat zal wel niet.
Is ze erg boos op mij?

RIKUS

Ach. Dat heeft gewoon nog wat tijd nodig. 't zou doodzonde zijn, toch? Ook als duo. Ik bedoel, jullie zijn een begrip in de tangowereld van Assen, nu al.

BERNADET

Jaja.

RIKUS

Hoe is het verder?

BERNADET

Wat zal ik zeggen... Ik heb een pand gekocht in Assen om een tangosalon te beginnen.

RIKUS

Wat goed, zeg.

BERNADET

Maar dat is me een partij werk...

RIKUS

Dat zal wel, ja. Als het maar leuk is, toch?

BERNADET

Ja.

RIKUS

Is het leuk?

BERNADET

Nee. Het is verschrikkelijk. Ik had het nooit moeten doen.

RIKUS

Wat is er? Zit je in de lappenmand?

BERNADET

Achttien jaar geleden ben ik hier naar toe gekomen, vol dromen en idealen, ik had net een kind, en het plan was dat er nog meer kwamen, een heel voetbalelftal wat mij betreft. Ik was gek op Leo, ik was gek op baby Chris. Ik dacht, ik ga helemaal voor anderen leven, daar had ik echt zin in na al die jaren toneel. En moet je me nu zien. Chris zit op kamers, Leo is weg, ik heb ruzie met Antje... En het is m'n eigen schuld. Ik ben niet een aardige vrouw, Rikus.

RIKUS

Dat weet ik niet.

BERNADET

Nee, het is waar, ik ben niet aardig. Ik kan er niet tegen als het niet om mij draait.

RIKUS

Dat vind ik normaal, dat vind ik puur menselijk.

BERNADET

Ja, 't is puur menselijk.
Proost.

RIKUS

Proost.
Aardige mensen kunnen ontzettend vervelend zijn.

BERNADET

Dat is waar.

RIKUS

Een beetje slechtheid, daar hou ik wel van.
Je kan wel denken 'accepteren wat je hebt, accepteren, accepteren, genieten,

genieten, netjes binnen je hokje blijven', maar dat moet maar net lukken.
Ik heb er heel erg m'n best op gedaan de laatste tijd, maar nee... Soms heb ik
gewoon zin om iets tot moes te slaan. Ken je dat?
Neem die Dobberman, ik zou hem met liefde de nek breken. Met liefde.

BERNADET

Misschien zijn het de rondjes rond de kerk.

RIKUS

Misschien.
Fijn om zo even te praten. Dat is lang geleden.

BERNADET

Voor mij ook.

RIKUS

Iedereen zit zo in z'n eigen hokje.
Wij moeten nog een keer dansen.

BERNADET

Dat is waar.
Sorry nog, voor die avond.
Ik bedoel, ik weet hoe het is. Je gaat dan zo in elkaar op. Toen Leo en ik net bij
elkaar waren - je weet dat we uit elkaar zijn?

RIKUS

Jaja.

BERNADET

Hij woont trouwens alweer bij een ander, Birgit, gespecialiseerd in de naaktslak...
maar goed, wat was ik aan het zeggen?

RIKUS

Toen jullie net bij elkaar waren.

BERNADET

Oja, toen we net bij elkaar waren... toen waren we ook zo gek van elkaar: bezeten,
alsof je elkaar binnenste buiten wilt keren. Iedere vierkante millimeter moest
worden bemind. We konden er niet genoeg van krijgen. De dingen die we deden,
van alles, en op de gekste plaatsen, ik bedoel, ook in m'n mond, ik deed dat gewoon,
ik vond dat heerlijk, en dan kreeg ik tranen in m'n ogen, niet om wat ik deed, maar
om het idee, dat ik Bernadet, de toch wel preutse Bernadet, dat deed bij een man, en

dat dat allemaal goed was, het emotioneerde me hevig, dat ik me zo kon geven, en ook nu nog, ik moet er ook nu steeds aan denken, ik was zo trots, ik gloeide van trots, we konden het ook goed, en dat je denkt: godverdomme, het is voorbij, op een verschrikkelijke onherroepelijke manier en het komt nooit meer terug, ik ben oud en ik ga dood. Dood, dood, dood.

RIKUS

Ik vind je niet oud.
En best knap.
Ik zou zo met je naar bed willen.
Ik meen het.

BERNADET

Dat moesten we maar niet doen.

RIKUS

Nee.
Maar ik zou het zo willen.

BERNADET

Je bent een geweldige man, Rikus, maar...

RIKUS

'Uw lippen zijn scharlaken en lieflijk is uw mond.'

BERNADET

Hooglied 5, vers 14?

RIKUS

4, vers 3.

BERNADET

Dit is niet goed.

RIKUS

Nee, dit is niet goed.

BERNADET

Dit is slecht.

RIKUS

Misschien is het slechte wel goed... Die lippen van jou die niet gekust worden, dat is ook niet goed. Ik heb één ding geleerd in mijn leven...

BERNADET

Vertel

RIKUS

We zijn niet op wereld zijn om braaf te zijn....

BERNADET

Waarvoor zijn we dan op de wereld?

Rikus kust haar.

BERNADET

Ga maar naar m'n kamer, ik kom er zo aan.

RIKUS

Wat?

BERNADET

M'n slaapkamer, ik kom er zo aan.

Rikus af. Bernadet in paniek.

BERNADET

Godverdomme. Godvergodvergodverdomme.

Ze pakt de telefoon en typt een nummer.

BERNADET

Ja dag An, sorry dat ik stoor en ik overval je er nogal mee, maar Rikus is dus hier, ik bedoel in mijn bed, daar ligt hij in en hij denkt dat ik ook zo kom, het loopt totaal uit de hand... Geloof het maar wel. Het is verschrikkelijk, kom maar snel.

Rikus op, bloot, of in onderbroek.

RIKUS

Waar blijf je.

BERNADET

Ik heb Antje gebeld.

RIKUS

Hoe bedoel je?

BERNADET

Ik heb haar verteld wat we aan het doen zijn. Ik vind dat we haar toch maar mee moeten tellen.

RIKUS

Ben je niet goed bij je hoofd?

BERNADET

Ik vind dit niet goed, Rikus.
Ik meen het.

RIKUS

Maar waarom heb je haar gebeld? Je kan toch ook de slaapkamer inlopen en zeggen: sorry jongen, rits de boel maar weer dicht, ik zie er vanaf. Waarom moet zij het weten?

BERNADET

Ik vind niet dat wij achter haar rug om...

Antje op.

ANTJE

Zeg het maar. Vertel het maar.
Kom op. Ik ben hier niet naar toegekomen om stom aangestaard te worden.

BERNADET

Sorry An, het is zo pijnlijk allemaal. Ik had niet moeten bellen, er is eigenlijk niks gebeurd. Het punt is, ik zit hier al tijden alleen en dan komt je man langs en we zitten te praten, heel leuk, en ja, er springt even iets over...

ANTJE

Vonkjes.

BERNADET

Zoiets ja, en het eind van het liedje is dat we bijna... en ik denk 'dit is niet goed', dus

ik bel... ik had het niet moeten. Sorry. Ik weet ook niet wat het is maar ik doe alles fout op het moment.

ANTJE

Ben je verliefd op haar, Rikus?
Wil je van me af?

RIKUS

Zullen we naar huis gaan?

ANTJE

Trek je shirt aan, klootzak die je bent.

BERNADET

Rustig An. Rustig.

ANTJE

Niks rustig. Weten jullie wel hoe raar dit is? Ik wist niet eens dat je weg was, ik ben aan het pakken, ik denk net, we moeten zo nog even een blokje om, want de lucht is zo mooi, zo verschrikkelijk mooi...

RIKUS

Ik...

ANTJE

Als je wist hoe afschuwelijk het was om hier naar toe te lopen. Ik heb mijzelf gedwongen, ik moest het weten, maar ik wou het niet. Ik wou je niet horen, ik wou je niet zien. Hoe moet ik dit begrijpen? Hoe? Vanmorgen lagen we nog samen. Volgende week trek ik bij je in. Wat moet ik nou? Vertel jij maar wat ik moet! Kom op! Zeg iets, want als je daar zo blijft staan, dan gaat de knop om. Dan stap ik op mijn fiets en dan fik ik je huis af, want dan kan niks me nog schelen.

BERNADET

Neem even een glas water, An.

RIKUS

Dat wordt ook jouw huis, toch.

ANTJE

Oja?

RIKUS

Ja.

ANTJE

Hoe kan je dat nou zeggen? Je weet hoe eng ik het vind, 't is een enorme stap voor mij.

Wil je van me af, Rikus? Wil je van me af, maar durf je het niet te zeggen? Is dat het?

Je kunt het nu zeggen. Je kunt het nu in m'n gezicht zeggen. Je moet het zeggen. Want dat kan ik nog begrijpen. Ik weet dat ik de jongste niet meer ben en niet makkelijk...

RIKUS

Hou op! Hou op met die flauwekul! Ik wil het niet horen!

ANTJE

Wat niet?

RIKUS

Dat van 'ik weet ook wel dat ik oud en lelijk ben, en niet vrolijk'. Dat wil ik niet horen.

ANTJE

Wat is het dan? Vertel het dan. Wat.

RIKUS

Niks. Het is niks. Het gebeurde gewoon zoals... dingen gebeuren: auto-ongelukken, valpartijen, hongersnoden...

Ik ben moe, ik ben echt moe. Je weet ook niet van ophouden, jij, je laat me geen moment met rust. Misschien is het waar, misschien moeten we zeggen 'dat samenwonen is een brug te ver.'

ANTJE

Wil je dat ik de dozen weer uitpak?

RIKUS

Ja.

ANTJE

Maar wil je dan nog wel...?

RIKUS

Ik weet het niet. Ik denk nu... 'ja'.

ANTJE

Wat 'ja'?

RIKUS

Misschien heb je gelijk. Misschien ben ik het wel zat. Misschien moet ik zeggen, ik heb me vergist, het zit er niet in.

Ik weet ook niet wat het is, maar ik kan het niet behappen, ik word er knettergek van. Het begin, dat was geweldig. Ik dacht echt 'dit wordt hem'. En ik vond het juist mooi dat je ouder was, dat raakte me. En zo gevoelig als je bent... Sorry. Wat moet ik zeggen?

ANTJE

Ga maar.

RIKUS

Het spijt me verschrikkelijk.
Je moet je dak laten repareren.

Rikus af.

ANTJE

Ik heb het geprobeerd. Ik heb het heel erg geprobeerd.

BERNADET

Je hebt het goed gedaan, An.

ANTJE

Ja?

BERNADET

Ja, heel goed.
Wil je wat drinken?

ANTJE

Ja.

BERNADET

Een borrel?

Rikus op.

RIKUS

Wat moet ik doen om voorbij de Dobberman te komen.

BERNADET

Je moet hem strak aankijken, en dan langzaam er voorbij, en niet met je rug naar hem toe. Net zolang tot hij zich terugtrekt op z'n erf.

Rikus af.

ANTJE

Ik wist het. Ik heb het gedroomd. Vorige week. We zouden samen op reis gaan. We zaten te wachten op het perron, jij kwam ons uitzwaaien, maar er kwam geen trein. Hoe is het hier?

BERNADET

Ach.

ANTJE

Waar is Christiaan?

BERNADET

Hij woont op kamers.

ANTJE

En jij?

BERNADET

Ik moet ook weg, ik weet nog niet waar naartoe. Ik zat vandaag wat te neuzen in dingen van vroeger... wat we hier zoal hebben meegemaakt.

ANTJE

Ik heb je gemist.

BERNADET

Ik jou ook.

ANTJE

Ik wou je vergeten, maar het lukte niet. Ik moest de hele tijd aan je denken, hoe je rondstapt door de tuin op je gele laarzen, hoe je me dan aankijkt met die fonkelende oogjes, en je haar... ik had de hele tijd de geur van je haren in m'n neus, ik raakte het niet kwijt... Ik hou van je.

BERNADET

Wat zeg je nou allemaal, An?

ANTJE

Ik hou verschrikkelijk veel van je. Ik heb geprobeerd om van je af te komen, maar het is me niet gelukt.

BERNADET

Dat wist ik niet.

ANTJE

Nee, dat wist je niet.

BERNADET

Hoe lang al?

ANTJE

Misschien altijd al.

BERNADET

Waarom heb je het nooit gezegd?

ANTJE

Dat leek me beter.

BERNADET

En Rikus?

ANTJE

In het begin was ik wel verliefd.

BERNADET

Wat een toestand.

ANTJE

Ja.

BERNADET

Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Bernadet zet muziek op.

BERNADET

Kun je het nog?

ANTJE (tot publiek)

Bernadet is mijn buurvrouw. Ik hou van haar. Zij is mijn grote, ongelukkige liefde, mijn zalige ziekte, mijn harteklop. Als wij dansen, dan voel ik een gloed, een vuurgloed die niet valt te blussen. Het verwart me en het verwarmt me. M'n hart gaat sneller, m'n adem wordt lichter. Ik ben bang, ik verlang... ik dans.

Antje slaat haar arm om Bernadet. Ze dansen.

EINDE

Copyright Tjeerd Bischoff
Mr. P.N. Arntzeniusweg 114
1098 GT Amsterdam
020 - 4682103